

μέλος του ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

web: www.ecogreens.gr - email: contact@ecogreens.gr

Αθήνα: Πλατ. Ελευθερίας 14 - 10553, τηλ. 210 3306301, fax 210 3834390

Θεσσαλονίκη: Πτολεμαίων 29Α, 54630, τηλ. 231 0266705, fax 231 0266706

Υπόψη: Δημήτριος Ντινόκας
Συντονιστής του Εθνικού Διαλόγου για το κυνήγι

Αθήνα Δευτέρα 9/5/2016

ΘΕΜΑ: ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ / Άξονας IV – «Διαχειριστικό πλαίσιο άσκησης θήρας»

Σχ. 1: Το από 27 Απριλίου 2016 ηλεκτρονικό μήνυμα σας και συνημμένη επιστολή

Η απόκριση των Οικολόγων Πράσινων στα θέματα που τέθηκαν στο σχετικό 1 έχει ως εξής:

ΕΡΩΤΗΜΑ 1.- Ποια είναι τα βασικά στοιχεία με τα οποία θα πρέπει να καθορίζονται:

- α). Οι πληθυσμοί των θηρεύσιμων ειδών, με ποια κριτήρια ένα είδος μπορεί να θεωρείται θηρεύσιμο ή όχι, έλεγχος «επιβλαβών»,
 - β). Τα όρια κάρπωσης, οι μέρες εξόδου και τα κριτήρια
 - γ). Οι περιοχές άσκησης θήρας και εκγύμνασης σκύλων, τα κριτήρια καθορισμού των ΚΑΖ και των περιοδικών απαγορεύσεων θήρας.
 - δ) Τα κριτήρια της κυνηγετικής περιόδου,
- στο πλαίσιο ενός διαχειριστικού σχεδίου άσκησης θήρας

Οι Οικολόγοι Πράσινοι χαιρετίζουμε τον σχεδιασμό του Υπουργείου για την εκπόνηση του πρώτου συντεταγμένου διαχειριστικού σχεδίου άσκησης θήρας. Το έργο αυτό αναμένουμε να ανασχεδιάσει τη θηρευτική πολιτική της χώρας σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης, σε συμβατότητα με τις εθνικές και κοινοτικές υποχρεώσεις και την εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα και σε αρμονία με τις προτεραιότητες του συνόλου της κοινωνίας. Η εκπόνηση του σχεδίου αυτού αναμένουμε να είναι αποκλειστική ευθύνη των αρμόδιων δημόσιων αρχών και με εξασφαλισμένο το αδιάβλητο της διαδικασίας.

Στο πλαίσιο αυτό οι προτάσεις μας στα θέματα που τίθενται στο ερώτημα είναι:

A. Θηρεύσιμα είδη

Στην Ελλάδα τα θηρεύσιμα είδη έχουν εξαρχής προσδιοριστεί με κριτήρια το διατροφικό ενδιαφέρον τους και την αφθονία τους. Έτσι ο κατάλογος θηρευσίμων ειδών είναι συγκεκριμένος και δεν τίθεται θέμα αναθεώρησής του παρά μόνον στην κατεύθυνση της οριστικής ή παροδικής αφαίρεσης ειδών όταν ανακύπτουν ζητήματα που συνδέονται με την αφθονία τους, δλδ με τη διατήρησή τους η/και με τη διατήρηση της συνολικής βιοποικιλότητας της χώρας. Δύο τέτοια ζητήματα, τα οποία υποστηρίζουν και οι Οικολόγοι Πράσινοι, βρίσκονται σήμερα στην αιχμή της συζήτησης:

- Η απαγόρευση της θήρας της Πετροπέρδικας (*Alectoris graeca*)

Με δεδομένο ότι:

α) Η Πετροπέρδικα είναι το μοναδικό από τα είδη του Παραρτήματος I της Κοινοτικής Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, που το κυνήγι της επιτρέπεται (στη χώρα μας).

β) Το καθεστώς απειλής της Πετροπέρδικας έχει αναβαθμιστεί από κανένα το 2004 σε **Σχεδόν Απειλούμενο (Near Threatened)** το 2012 από την IUCN και το Birdlife International. Όπως αναφέρεται «*This species has been uplisted to Near Threatened because despite its relatively large population and range, a recent assessment of the available evidence has found that the species is likely to be undergoing a moderately rapid population reduction owing to habitat degradation and over-hunting in some areas*».

επιβάλλεται η απαγόρευση της θήρας της όπως άλλωστε είναι αίτημα και τοπικών κυνηγετικών συλλόγων με ιδία γνώση της κατάρρευσης των πληθυσμών του εμβληματικού αυτού είδους και σε ευθεία αντίθεση με την ανεύθυνη στάση της κυνηγετικής ηγεσίας.

- **Η οριστική Απαγόρευση της θήρας της Ασπρομέτωπης Χήνας** πανελλαδικά λόγω κινδύνου σύγχυσής της με την παγκοσμίως απειλούμενη παρόμοια Νανόχηνα.

B. Έλεγχος επιβλαβών

Οι Οικολόγοι Πράσινοι θεωρούμε ότι τα πρώην «επιβλαβή» είδη της αυτόχθονης πανίδας πρέπει να αφαιρεθούν από τον κατάλογο θηρευσίμων ειδών. Η παραμονή τους στον κατάλογο αυτό αποτελεί άλλο ένα κατάλοιπο παλαιών εμπειρικών χειρισμών που παραμένουν εκτός των άλλων προβλημάτων που δημιουργούν, και αναποτελεσματικές.

Ο έλεγχος των «ανταγωνιστικών με τον άνθρωπο» ειδών θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ειδικής διαχείρισης μαζί με τον έλεγχο των ξενικών/εισβολικών ειδών στο πλαίσιο εφαρμογής της εθνικής στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ν. 3937/2011. Η ανάγκη άμεσης ανάληψης δράσης ειδικά για εισβολικά «ανταγωνιστικά» είδη, όπως π.χ. ο Μυοκάστορας, είναι όχι μόνο θεσμική εθνική και κοινοτική υποχρέωση αλλά και θέμα ουσίας για την προστασία των φυσικών και αγροτικών οικοσυστημάτων. Οι διαχειριστικές δράσεις που θα προταθούν δεν αποκλείουν και την επιβολή μέτρων άμεσης θανάτωσης (και με τη χρήση κυνηγετικών όπλων) αλλά στο πλαίσιο συστηματικής επιχείρησης υπό την άμεση ευθύνη και εποπτεία των αρμόδιων δημόσιων αρχών.

Γ. Όρια κάρπωσης

Στο πλαίσιο του σχεδίου διαχείρισης άσκησης θήρας αναμένουμε την επιβολή **ανώτατων ορίων κάρπωσης** για όλα τα θηρεύσιμα είδη σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης και με την αξιοποίηση των συμπερασμάτων του εθνικού προγράμματος «Εποπτεία και Αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης ειδών κοινοτικού ενδιαφέροντος» όπου αυτά αφορούν θηρεύσιμα είδη.

Δ. Περιοχές άσκησης θήρας

Οι Οικολόγοι Πράσινοι υποστηρίζουμε :

- **Την κατάργηση του κυνηγιού στις Ζώνες Ειδικής Προστασίας** καθώς αυτές οι περιοχές πρέπει να λειτουργούν τόσο ως ζώνες διατήρησης αλλά και ως χώροι όπου οι πληθυσμοί των πουλιών πρέπει να βρίσκονται αδιατάρακτοι και στο μέγιστο δυνατό επίπεδο.

- Την κατάργηση του κυνηγιού σε νησιά μικρότερα από 500 εκτάρια καθώς η έκταση τους είναι πολύ μικρή για να εξασφαλίσουν καταφύγια κατά την καταδίωξή τους από τους κυνηγούς. Κατά το διάστημα «απόβασης» κυνηγών (π.χ. από τις 15 Σεπτεμβρίου που ξεκινά το κυνήγι της νησιωτικής πέρδικας, ολόκληροι οι πληθυσμοί του νησιού μπορεί να αφανιστούν.
- Την απαγόρευση της θήρας στην Α ζώνη του Εθνικού Πάρκου Υγροτόπων Αμβρακικού

Ζητούμε την οριστική ανάκληση της υπ' αριθμ 114658/2576 (ΦΕΚ Β 2473/17-9-2014) «Ρυθμίσεις θήρας στο Εθνικό Υγροτοπικό Πάρκο Αμβρακικού» και την οριστική απαγόρευση του κυνηγιού στην Α ζώνη του εθνικού πάρκου.

Η λήξη της τριετούς απαγόρευσης θήρας (σύμφωνα με την ΚΥΑ 11989 ΦΕΚ Δ'123/21.3.2008, χαρακτηρισμού του Αμβρακικού ως Εθνικού Πάρκου) υπήρξε αφορμή για μια σειρά πολιτικών παρεμβάσεων σε τοπικό και εθνικό επίπεδο τόσο από τις Κυνηγετικές Οργανώσεις όσο και από τοπικούς φορείς. Σκοπός ήταν να επιτραπεί η θήρα σε ορισμένες προταθείσες περιοχές εντός των Ζωνών Α και Α1 παρόλο που οι περιοχές αυτές αποτελούν τον πυρήνα των προστατευόμενων υγροτοπικών περιοχών του Κόλπου.

Παρόλο που ο Υπουργός ΠΕΚΑ ακύρωσε (με την από 5/1/2012 απόφασή του, αρ. πρωτ. 165205/20), απόφαση της ΓΓ Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας (με αρ. πρωτ. 2607/9.9.2011), που επέτρεπε τη θήρα στις προταθείσες από τα κατά τόπους Δασαρχεία περιοχές, παρά την αντίθεση τόσο του Φορέα Διαχείρισης (αρ. πρωτ. 964, 19/9/2011) όσο και του Τμήματος Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος (αρ. πρωτ. 160870/1536, 21/6/2011) η θήρα τελικά επιτράπηκε για 2 χρόνια με την 135500/2541/1-9-2013 (ΦΕΚ 2293/Β/13-9-2013) απόφαση του αναπλ. Υπουργού ΠΕΚΑ Σταύρου Καλαφάτη. Και με νέα απόφαση του αναπλ. υπουργού ΠΕΚΑ Νικόλαου Ταγαρά παρατάθηκε για 2 ακόμα κυνηγετικές περιόδους, και ίσχυσε και για την κυνηγετική περίοδο 2015-2016, παρά τις σημαντικές επιπτώσεις του στην προστατευόμενη ορνιθοπανίδα¹.

- Τον επανακαθορισμό των αποστάσεων ασφαλείας από την ανθρώπινη παρουσία και δραστηριότητα.

Οι πρόνοιες για την ανθρώπινη ασφάλεια έναντι κυνηγετικών ατυχημάτων αντανακλούν, για άλλη μια φορά, την παρωχημένη αντίληψη που χαρακτηρίζει συνολικά το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο για κυνήγι. Το προβλεπόμενο διαχειριστικό σχέδιο άσκησης της θήρας θα πρέπει να επανεξετάσει το εύρος της ανθρώπινης δραστηριότητας όπως ασκείται σήμερα στο ύπαιθρο. Οι αποστάσεις ασφαλείας θα πρέπει να περιλαμβάνουν την ηχητική όχληση-εκτός των κινδύνων ατυχήματος - και να μην περιορίζονται στους οικισμούς ή στις παραλίες. Οι πολίτες σήμερα επιδίδονται σε πλήθος δραστηριοτήτων στη φύση,

¹ Σύμφωνα με την τεκμηριωμένη μελέτη της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας «[Αξιολόγηση συμβατότητας της θήρας με την Προστασία του Πυρήνα του Εθνικού Πάρκου Υγροτόπων Αμβρακικού](#)», 2012:

- Το κυνήγι θα προκαλέσει σοβαρή όχληση για τα προστατευόμενα είδη που διαβιούν στον Αμβρακικό Κόλπο και ειδικά για τον παγκοσμίως απειλούμενο Αργυροπελεκάνο (*Pelecanus crispus*).
- Το κυνήγι θα προκαλέσει σοβαρά περιστατικά εκ λάθους θανάτωσης της παγκοσμίως απειλούμενης Βαλτόπαπιας (*Aythya nyroca*).
- Το κυνήγι θα προκαλέσει, λόγω της όχλησης, την υποβάθμιση των εναπομεινάντων περιοχών τροφοληψίας για τα είδη παπιών.
- Οι ρηχές εκτάσεις φιλοξενούν σημαντικό ποσοστό μη θηρεύσιμων και προστατευόμενων ειδών τα οποία θα οχληθούν από τη θήρα.
- Η μεγάλη θηρευτική πίεση για ορισμένα θηρεύσιμα είδη πουλιών που αποτελούν είδη χαρακτηρισμού για την Ζώνη Ειδικής Προστασίας του δικτύου Natura 2000, θα οδηγήσει σε πληθυσμιακή μείωσή τους.

οργανωμένα ή κατά μόνας, όπως πεζοπορία, αναρρίχηση, ορεινή ποδηλασία, παρατήρηση πουλιών, φωτογραφία άγριας φύσης, λειτουργούν χώροι υπαίθριας αναψυχής και εκπαίδευσης στη φύση, συχνά οικονομικού ενδιαφέροντος, ενώ και οι παραδοσιακές ασχολίες της συλλογής χόρτων, βοτάνων, μανιταριών κλπ γνωρίζουν άνθηση. Όλοι αυτοί οι πολίτες έχουν το δικαίωμα να είναι και να αισθάνονται ασφαλείς και μακριά από κάθε οπτική ή ηχητική συνάφεια με οπλοφόρους.

Ε. Ετήσια κυνηγετική Περίοδος

Οι προτάσεις των Οικολόγων Πράσινων για τον επανακαθορισμό της ετήσιας κυνηγετικής περιόδου στο πλαίσιο του διαχειριστικού σχεδίου άσκησης θήρας έχουν ως εξής:

- **Λήξη της κυνηγετικής περιόδου**

Υποστηρίζουμε το πάγιο αίτημα των επιστημονικών φορέων και των επιστημονικών περιβαλλοντικών οργανώσεων της χώρας για την **κατάργηση των κλιμακωτών ημερομηνιών και τον ορισμό της 31^η Ιανουαρίου ως ημερομηνίας λήξης του κυνηγιού για όλα τα είδη σε όλη τη χώρα.**

Η καθιερωμένη αυθαίρετη θέσπιση κλιμακωτών ημερομηνιών λήξης του κυνηγιού για τα υδρόβια είδη (για κάποια είδη λήγει στις 31/1 και για κάποια άλλα στις 10/2) παραβιάζουν ευθέως όχι μόνο την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία, αλλά και τις βασικές αρχές διαχείρισης περιβάλλοντος. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η θεσμοθέτηση κλιμακωτών ημερομηνιών είναι δυνατή μόνο εάν ένα κράτος μέλος έχει υποβάλλει μελέτες που αποδεικνύουν ότι δεν θα υπάρχει σύγχυση των ειδών και ενόχληση από τους κυνηγούς στα υπόλοιπα μη θηρεύσιμα είδη που έχουν εισέλθει στη φάση αναπαραγωγής ή μετανάστευσης. Ωστόσο η μόνη ίσως ανεξάρτητη έρευνα που έγινε από το ΕΘΙΑΓΕ που χρηματοδοτήθηκε από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καταλήγει στο ακριβώς αντίθετο συμπέρασμα και αναφέρει ρητά ότι «*οι κλιμακωτές ημερομηνίες που αναφέρονται στις ετήσιες ρυθμιστικές διατάξεις για το κυνήγι δεν τηρούνται στην πράξη*» καθώς και ότι «*η αδυναμία έγκαιρου προσδιορισμού των ειδών κατά τη διάρκεια του κυνηγιού έχει αποτέλεσμα τη θήρευση μεγάλου αριθμού πουλιών των οποίων η θήρα μπορεί να απαγορεύεται κάποιες περιόδους*»².

- **Έναρξη κυνηγετικής περιόδου**

Η καθιερωμένη έναρξη της κυνηγετικής περιόδου στις 20 Αυγούστου κάθε έτους αποτελεί άλλο ένα κατάλοιπο εποχών με άλλες κοινωνικές συνήθειες και τις με τις εθνικές προτεραιότητες που επέβαλε η δικτατορία. Σήμερα το διάστημα από 20 Αυγούστου έως και τέλη Σεπτεμβρίου συμπίπτει με αυξημένη δραστηριότητα των πολιτών και επισκεπτών της χώρας στην ύπαιθρο και είναι η περίοδος που προτιμούν πολίτες που επιθυμούν ήρεμες και ποιοτικές διακοπές σε επαφή με τη φύση. Παράλληλα, οι μαθητικές διακοπές συνεχίζονται και η ελαφρά πτώση της θερμοκρασίας ευνοεί την παραμονή στην ύπαιθρο για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Συνοπτικά, το διάστημα 15 Αυγούστου-15 Σεπτεμβρίου περιλαμβάνεται σταδιακά στην υψηλή τουριστική περίοδο και υπενθυμίζεται ότι η επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου είναι ένας από τους κεντρικούς στόχους της εθνικής πολιτικής, ενώ η ενθάρρυνση του οικοτουρισμού και της ήπιας αναψυχής στη φύση είναι επίσης ανάμεσα στις εθνικές προτεραιότητες.

² Καζαντζίδης Σ. (εκδ.). 2009. Επίδραση της θήρας στα υδρόβια είδη της ορνιθοπανίδας. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων -Γενική Γραμματεία Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος - Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας (ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) - Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών, Θεσσαλονίκη. 243 σελ.

Το κυνήγι όμως είναι μια **κοινωνικά οχλούσα δραστηριότητα**. Η άσκησή του είναι ασύμβατη με κάθε άλλη δραστηριότητα που ασκείται στον ίδιο τόπο και χρόνο και κατεξοχήν με δραστηριότητες ανάπαυσης, αναψυχής, έρευνας και εκπαίδευσης στη φύση.

Επομένως θα πρέπει να υπερασπιστούμε το δικαίωμα των πολιτών και των επισκεπτών της χώρας μας για αυθεντική εμπειρία στη φύση χωρίς την παράμετρο κυνήγι που πιέζει τους πληθυσμούς των άγριων ζώων και επηρεάζει τη συμπεριφορά τους κάνοντάς τα κρυπτικά και φοβισμένα. Θα πρέπει να υπερασπιστούμε το δημοκρατικό δικαίωμα της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών να απολαμβάνουν τη φύση χωρίς κίνδυνο της ζωής τους, δυσφορία και αναστάτωση.

Η μειοψηφία των συμπολιτών μας που συνεχίζουν να ασκούν το κυνηγετικό χόμπυ θα πρέπει να κατανοήσουν ότι δεν είναι πια- αν ήταν ποτέ – οι μοναδικοί ή οι προνομιακοί χρήστες του δημόσιου αγαθού της φύσης και της άγριας ζωής και να δεχτούν κάθε αναγκαίο περιορισμό που επιβάλλει η κοινωνική πραγματικότητα.

Το προβλεπόμενο διαχειριστικό σχέδιο για την άσκηση της θήρας θα πρέπει να επαναπροσδιορίσει την ημερομηνία έναρξης της κυνηγετικής περιόδου, λαμβάνοντας υπόψη τις παραπάνω κοινωνικές παραμέτρους και αναλύοντας κάθε σχετικό δεδομένο. Η πρόταση των Οικολόγων Πράσινων για τα προκείμενα είναι **η ετήσια κυνηγετική περίοδος να μην ξεκινά νωρίτερα από τις 15 Σεπτεμβρίου**.

ΕΡΩΤΗΜΑ 2. Κάθε πότε κρίνετε χρήσιμο να εκπονούνται διαχειριστικά σχέδια για την άγρια πανίδα, από ποιους φορείς και από ποιες αρχές θα θεωρούνται και θα εγκρίνονται;

&

ΕΡΩΤΗΜΑ 4. Μελέτες για την άσκηση της θήρας και την πληθυσμιακή εξέλιξη των ειδών.

α) Προδιαγραφές ειδικών μελετών β) Ανάθεση, τρόπος ανάθεσης των γ) Επίβλεψη δ) Θεώρηση και έγκριση των

Το θεσμικό πλαίσιο που διέπει **τα διαχειριστικά σχέδια και τα σχέδια δράσης για είδη άγριας πανίδας** ορίζεται στο ν. 3937/2011 «για τη προστασία της βιοποικιλότητας» και στη μελέτη «Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα». Είναι δεδομένο ότι η Πολιτεία έχει καθυστερήσει την υλοποίηση αυτών των σχεδίων αλλά και την έκδοση των τεχνικών προδιαγραφών τους και τον προσδιορισμό της περιόδου ισχύος τους. Πάντως, όσον αφορά το δεύτερο θέμα η συνήθης διεθνής πρακτική είναι η πενταετής ισχύς των σχεδίων διαχείρισης, μετά την πάροδο της οποίας αξιολογείται η εφαρμογή τους και αναλόγως επαναπροσδιορίζονται οι σκοποί, οι επιχειρησιακοί στόχοι και τα μέτρα που τέθηκαν κατά την προηγούμενη περίοδο εφαρμογής.

Κατά τη δική μας αντίληψη πληθυσμιακές μελέτες η σχέδια διαχείρισης ειδικά για τα θηρεύσιμα είδη δεν αποτελούν παρά ένα ελάχιστο υποσύνολο του μεγάλου όγκου διαχειριστικών σχεδίων και σχεδίων δράσης που οφείλει να εκπονήσει η χώρα τα επόμενα χρόνια. Αυτό προκύπτει τόσο λόγω της αριθμητικής αναλογίας των θηρεύσιμων έναντι των άλλων ειδών όσο και λόγω της σπανιότητας/υπαγωγής σε καθεστώς προστασίας των άλλων ειδών έναντι των θηρευσίμων (εκτός βεβαίως της Πετροπέρδικας για την οποία έχουμε προτείνει απαγόρευση θήρας).

Για τον ίδιο λόγο άλλωστε στο πλαίσιο του Άξονα 2 του παρόντος διαλόγου, αναφερθήκαμε στην δυσανάλογη απορρόφηση οικονομικών και ανθρώπινων πόρων για το μικροσκοπικό αντικείμενο των θηρευτικών μελετών, ενώ λείπει βασική έρευνα για προστατευόμενα ή για επικίνδυνα εισβολικά είδη.

Σε κάθε περίπτωση, τόσο η επιστημονική παρακολούθηση (monitoring) των πληθυσμιακών τάσεων, όσο και κάθε είδους μελέτες και διαχειριστικά σχέδια, διέπονται από τις ίδιες επιστημονικές αρχές, τις ίδιες διοικητικές διαδικασίες και υλοποιούνται με την ευθύνη της Πολιτείας για όλα αδιακρίτως τα είδη άγριας πανίδας.

- **Ανάθεση, επίβλεψη, θεώρηση και έγκριση των διαχειριστικών σχεδίων και ειδικών μελετών**

Βασική θέση των Οικολόγων Πράσινων είναι η απόρριψη κάθε είδους μελετών που χρηματοδοτούνται από τις κυνηγετικές οργανώσεις μέσω της αντισυνταγματικής εκτροπής του τέλους άδειας θήρας από τα δημόσια ταμεία στο ταμείο της κυνηγετικής συνομοσπονδίας.

Ως πολιτικός φορέας και πολίτες απαιτούμε απλώς το αυτονόητο, δηλαδή να τηρούνται οι συνήθεις διαφανείς διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων μελετών και οι συνήθεις διαδικασίες επίβλεψης θεώρησης και έγκρισης υπό την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη των αρμόδιων δημοσίων υπηρεσιών.

ΕΡΩΤΗΜΑ 3. Ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές, προτάσεις για αναβάθμιση του ρόλου τους ή της κατάργησής τους, απελευθερώσεις θηραμάτων, ενδυνάμωση και επανεισαγωγή ειδών.

- **Ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές**

Με την προϋπόθεση ότι οι ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές θα μειώσουν τη θηρευτική πίεση και την κοινωνική όχληση από τις δημόσιες φυσικές γαίες (και δεν θα δράσουν αθροιστικά σε αυτές) η Πολιτεία οφείλει να εξετάσει σε βάθος τις δυνατότητες αναβάθμισης του ρόλου τους. Απαιτείται φυσικά η εκπόνηση από τις αρμόδιες υπηρεσίες - και χωρίς συμμετοχή των κυνηγετικών οργανώσεων- σχετικής τεκμηριωμένης μελέτης. Κατά τη γνώμη μας, η εκγύμναση των σκύλων θα έπρεπε να λαμβάνει χώρα αποκλειστικά σε τέτοιες περιοχές και όχι σε δημόσιες κοινόχρηστες εκτάσεις.

- **Εμπλουτισμοί με απελευθερώσεις θηρεύσιμων ειδών**

Καθώς οι επιπτώσεις των πολύχρονων ανεξέλεγκτων εμπλουτισμών με ευθύνη του κυνηγετικού κατεστημένου και άγνοια/συνενοχή των αρχών άρχισαν να γίνονται εμφανείς, και ιδίως μετά την αποκάλυψη της **γενετικής αλλοίωσης των πληθυσμών της Πετροπέρδικας συνεπεία των εγκληματικών εμπλουτισμών των ηπειρωτικών βιοτόπων τους με άτομα Νησιωτική Πέρδικας** (επίσης υβρίδια με ξενικά *A. barbara*, *A. rufa*!), η Πολιτεία επιχείρησε να βελτιώσει την ανεξέλεγκτη κατάσταση εισάγοντας νέο «αυστηρότερο» νομοθετικό πλαίσιο με ΥΑ 98161/4136/29-9-2008.

Ωστόσο ελάχιστα έχουν αλλάξει και εμπλουτισμοί συνεχίζουν να γίνονται μετά από έκφραση σχετικής επιθυμίας από οιονδήποτε κυνηγετικό σύλλογο συνοδευόμενη από την αναγκαία έκθεση συνταγμένη επίσης με ευθύνη των κυνηγετικών ομοσπονδιών. Η επιπολαιότητα με την οποία αντιμετωπίζει η Πολιτεία το πλέον κρίσιμο διαχειριστικό μέτρο της οικολογικής επιστήμης, αυτό δηλαδή της εισαγωγής πληθυσμών και ειδών σε φυσικό οικοσύστημα είναι αδιανόητη.

Προτείνουμε:

- Την άμεση κατάργηση της Υ.Α. 98161/4136/29-9-2008 [Διαδικασία εμπλουτισμού των βιοτόπων με θηράματα] και την εισαγωγή νέου νομοθετικού πλαισίου που θα ρυθμίζει τις δυνατότητες εμπλουτισμού των φυσικών οικοσυστημάτων με είδη

άγριας πανίδας, αφαιρώντας κάθε σχετική αρμοδιότητα από τους κυνηγετικούς συλλόγους και τα δασαρχεία, υπάγοντας το θέμα σε κεντρικό επιστημονικό έλεγχο και σε συμβατότητα με την εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα.

- Την κατ' αντιστοιχία τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τα κρατικά και ιδιωτικά εκτροφεία θηραμάτων.
- Την αφαίρεση σχετικών αρμοδιοτήτων από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και τις αποκεντρωμένες περιφέρειες και την υπαγωγή του όλου θέματος σε κεντρικό έλεγχο από τις σχετικές υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος.

- **Επανεισαγωγή ειδών**

Όπως ασφαλώς γνωρίζετε, ως συναρμόδια με την Γεν. διεύθυνση Περιβάλλοντος Υπηρεσία για τη διατήρηση και διαχείριση της άγριας πανίδας της χώρας, η επανεισαγωγή ειδών είναι το κορυφαίο διαχειριστικό μέτρο της Οικολογίας της Διατήρησης και αφορά σπάνια/ απειλούμενα είδη τα οποία εξέλιπταν από τόπους της φυσικής κατανομής τους εξαιτίας κυρίως ανθρωπογενούς παρέμβασης.

Κατά τη γνώμη μας δεν υφίσταται θέμα επανεισαγωγής θηρευσίμων ειδών στο πλαίσιο του παρόντος διαλόγου. Θεωρούμε πιο επείγον να ξεκινήσει η συζήτηση για την επίλυση του προβλήματος της γενετικής αλλοίωσης της Πετροπέρδικας και των ποικίλων προβλημάτων της **αυθαίρετης** (με ευθύνη ξανά των κυνηγετικών οργανώσεων και άγνοια των αρμόδιων δασικών αρχών!) **επανεισαγωγής του Αγριόχοιρου στην Πελοπόννησο**, προβλήματα που ήδη είναι εμφανή στην αγροτική παραγωγή και οι συνολικές αρνητικές επιπτώσεις του εγχειρήματος θα κλιμακωθούν τα επόμενα χρόνια.

Ωστόσο, η ενημέρωση για τις επιπτώσεις της εισαγωγής ειδών (χρησιμοποιώντας και τα παραπάνω παραδείγματα) και τις προϋποθέσεις για την επιστημονικά καθοδηγούμενη επανεισαγωγή ειδών στα φυσικά συστήματα θα πρέπει να αποτελεί μέρος των εκπαιδευτικών προγραμμάτων προς πολίτες, μαθητές και κυνηγούς.

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΘΕΜΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΑΞΟΝΑ IV

- **Κατάργηση ετήσιας ρυθμιστικής**

Είναι προφανές ότι αν τηρηθούν οι κανόνες της επιστήμης και της περιβαλλοντικής νομοθεσίας όπως περιγράφονται παραπάνω ο αναχρονιστικός θεσμός της ετήσιας ρυθμιστικής θήρας αυτομάτως θα καταργηθεί. Η θήρα θα καθορίζεται μέσω των μέτρων που θα έχουν προκύψει ως παράγωγο του διαχειριστικού σχεδίου άσκησης θήρας που περιγράφεται.

- **Ουσιαστική απαγόρευση της χρήσης μολύβδινων σκαγιών στους υγροτόπους**

Σύμφωνα με την Η.Π. 37338/1807/Ε.103 (ΦΕΚ. 1459/Β'/6-9-2010) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, "Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών", του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ», «μετά τρία (3) έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, απαγορεύεται η χρησιμοποίηση σκαγιών μολύβδου για την θήρα πτηνών σε πάσης φύσεως υγροτοπικά οικοσυστήματα» (άρθρο 8, παρ. 4). Συνεπώς από την 6^η Σεπτεμβρίου 2013 απαγορεύεται η χρήση μολύβδινων σκαγιών στους υγροτόπους. Ωστόσο δεν αναφέρεται στην ετήσια ρυθμιστική ενώ και η Ομοσπονδιακή Θηροφυλακή αποφεύγει με τις εντολές προφανώς των Κ.Ο. να ελέγξει την εφαρμογή της απαγόρευσης. Ο λόγος είναι ότι τα μη μολύβδινα σκάγια (ατσαλένια ή από

ειδικά κράματα) είναι ακριβότερα από τα συμβατικά και έχουν διαφορετική βλητική συμπεριφορά, με χαμηλότερες επιδόσεις (εκτός και αν οι κυνηγοί αλλάξουν όπλα). Όμως το ζήτημα της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης από τα μολυβδούχα σκάγια είναι ιδιαίτερα σοβαρό, κυρίως στους υγροτόπους, όπου συσσωρεύονται στην επιφάνεια των ιζημάτων σε υψηλές πυκνότητες αποτελώντας θανάσιμο κίνδυνο για τα υδρόβια είδη και ιδιαίτερα τα χηνόμορφα που είναι παγκοσμίως η ομάδα πτηνών με τη συχνότερη εμφάνιση προβλημάτων από μολυβδίαση. Ανικανότητα πτήσης και αργότερα και μετακίνησης στο έδαφος, αδυναμία και χάσιμο βάρους είναι τα συμπτώματα που συχνά οδηγούν στον θάνατο εκατοντάδες ή και χιλιάδες πουλιών κάθε χρόνο³. Ενδεικτικά, έχει υπολογιστεί ότι στην περιοχή του Δέλτα Έβρου, κατέληξαν την κυνηγετική περίοδο 2012-2013, 2 τόνοι και 945 κιλά μολύβδου, ποσότητα που αντιστοιχεί σε 19.268.655 σκάγια⁴. Ωστόσο ο τρόπος με τον οποίο έχει διατυπωθεί η συγκεκριμένη διάταξη δημιουργεί τις προϋποθέσεις για παρερμηνεία της, καθώς ο κυνηγός μπορεί να ισχυρισθεί π.χ. ότι κυνηγάει λαγό, ή ότι στο σημείο που βρίσκεται δεν υπάρχει υγρότοπος, ή ότι παρόλο που έχει μαζί του μολύβδινα σκάγια δεν τα χρησιμοποιεί.

Έτσι επιμένουμε στην εφεξής ρητή αναφορά της απαγόρευσης χρήσης για τη θήρα **όλων των ειδών της πανίδας** (και όχι μόνο των υδρόβιων πουλιών) και με την προθήκη της απαγόρευσης **κατοχής** μολύβδινων σκαγιών εφόσον ο κυνηγός βρίσκεται εντός υγροτοπικών εκτάσεων.

- **Διαχείριση πληθυσμών Αγριοκούνελου**

Διαφωνούμε με την κατ' εξαίρεση παράταση της θήρας του αγριοκούνελου (*Oryctolagus cuniculus*) μέχρι την 10 Μαρτίου όπως ίσχυσε στη φετινή ρυθμιστική. Η μεταναστευτική περίοδος και η δημιουργία δεσμών αναπαραγωγής έχει ήδη ξεκινήσει και η όχληση που προκαλείται συνολικά στην άγρια πανίδα και ειδικά σε περιορισμένους νησιωτικούς χώρους είναι πολύ μεγάλη.

Επίσης, διαφωνούμε σχετικά με τη διάταξη της ρυθμιστικής 2015- 2016 με την οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η αγοραπωλησία του αγριοκούνελου στη νήσο Λήμνο, με την αιτιολόγηση ότι: *ο υπερπληθυσμός του είδους έχει διαταράξει το οικοσύστημα και έχει δημιουργήσει ήδη σοβαρά προβλήματα και καταστροφές στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις.*

Το μήνυμα που δίνεται από τα μέτρα αυτά είναι λανθασμένο. Η θήρα αναψυχής που ασκείται στην Ελλάδα από ιδιώτες, **δεν αποτελεί μέσον διαχείρισης** και τα μέτρα αυτά δεν έχουν επιστημονική τεκμηρίωση και αποτέλεσμα. Εφόσον το Αγριοκούνελο προκαλεί πρόβλημα οικολογικής διαταραχής σε φυσικά και αγροτικά οικοσυστήματα η Πολιτεία οφείλει να προχωρήσει σε συστηματική επιστημονική μελέτη και διαχειριστική πρόταση για τον έλεγχο του πληθυσμού του είδους.

- **Επέκταση της χρήσης φωσφορίζοντος γιλέκου σε όλους τους κυνηγούς, για λόγους ασφαλείας.**

Προς αποφυγή ατυχημάτων προτείνουμε να υποχρεούνται **όλοι οι κυνηγοί** να φέρουν στον κορμό του σώματός τους ειδικό «ένδυμα» φωσφορίζοντος χρώματος πορτοκαλί (αποκλειόμενης απλής λωρίδας), ορατό από κάθε οπτική πλευρά. Επιπλέον προτείνουμε το ειδικό αυτό «ένδυμα» να διατίθεται αποκλειστικά από τα δασαρχεία σε κάθε κυνηγό κατά την έκδοση της άδειας θήρας.

³ Για περισσότερες πληροφορίες δείτε: Δρ. Καρμύρης Ηλίας; Δρ. Καζαντζίδης Σάββας, [Έμμεσες επιπτώσεις του κυνηγιού στους ελληνικούς υγροτόπους: η περίπτωση της μολυβδίασης](#), ΕΘΙΑΓΕ, τχ.39, 2010, σ. 20-21.

⁴ Δρ. Καζαντζίδης Σάββας, Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών / Δράση Α3 : Εκτίμηση της άμεσης και έμμεσης επίδρασης της κυνηγετικής δραστηριότητας στον διαχειριζόμενο πληθυσμό της Νανόχηννας - *Anser erythropus* στο Δέλτα του Έβρου / LIFE Νανόχηννα.

- **Ενημέρωση /εκπαίδευση για το κυνήγι**

Ζητάμε από την Πολιτεία να μεριμνήσει για:

- Προγράμματα ενημέρωσης και εκπαίδευσης ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές μέσω της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης για τις επιπτώσεις και τις αρνητικές επιδράσεις του κυνηγιού στην άγρια φύση και ευαισθητοποίησή του πολίτη στα δικαιώματα των ζώων και στην προστασία της ζωής τους.
- Προώθηση εναλλακτικών προτάσεων για τη μετατροπή της οικονομίας που συνδέεται με το κυνήγι (επιχειρήσεις ειδών κυνηγιού, κλπ) σε δραστηριότητες φιλικές προς το περιβάλλον, όπως ο οικότουρισμός. Κίνητρα και για κυνηγούς που θα μπορούσαν να έχουν συγκεκριμένους ρόλους ώστε να εγκαταλείψουν το κυνήγι.

Οι εκπρόσωποι των Οικολόγων Πράσινων στον Εθνικό Διάλογο για το κυνήγι:

Νίκη Καρδακάρη,
Τακτικό μέλος
(nkar@env.aegean.gr, 6932839516)

Ορέστης Κολοκούρης,
Αναπληρωματικό μέλος
(oresteskolokouris@gmail.com, 6947313665)